

[Bertel Dahlggaard.]

mægtige Beløb, siger jeg til mig selv: Rigsdagen maa med den største Alvor rejse det Spørgsmaal: Er der da ingen Udvej for at undgaa disse uhyre Beløb?

Og her tror jeg, at vi maa bede den højtærede Minister om endnu en Gang at overveje og drøfte det, som Ministeren synes at være tilbøjelig til at feje til Side blot som et Eksperiment. Jeg tænker paa de Synspunkter, der er fremført af Distriktsingeniør Bondesen, som gaar ud paa, at man foreløbig indskrænker sig til at bygge de to Havmoler, der indgaar i Forslag II, idet det baade af teknisk kyndige og lokal-kendte Folk anses for sandsynligt, at Opførelsen af disse Havmoler vil foraarsage betydelige Sandaflejringer, saavel Nord for Nordmolen som Syd for den søndre Havmole, medens Sejlløbet holdes aabent og frit. Viser dette sig at være rigtigt, er Faren for Tangerne afværget og den frie Gennemsejling fortsat sikret og mere end Halvdelen af det Beløb, der ellers regnes med i Thyborønforlaget, sparet. Man kan nok kalde dette et Eksperiment; men mon der ikke i det hele taget er adskillige usikre Momenter i denne Sag, hvilken Vej vi end vælger at gaa?

Hvis det virkelig kan tænkes at være tvivlsomt, hvilket af de store Hovedforslag Rigsdagen vil vælge, idet jeg stadig betragter Hanstholmkanalen som en Del af Forslag I, kan jeg ikke nægte, at det vejer tungt, at det Forslag, der indeholder Havmolerne som en Del af Ordningen, giver denne særlige Chance for Besparelse af mægtige Beløb, samtidig med at Limfjordsfiskeriet og Thyborøn By og Havn reddes. Det kan ogsaa i denne Sammenhæng nævnes, at en i Forbindelse med Molebygningen foretagen Indsnævring af Kanalprofilen vil formindske de med Vestenstormen optrædende Højvande i Limfjorden og saaledes i nogen Grad imødekomme de Landbrugeres Ønsker, for hvem de lavt liggende Arealers Beskyttelse er et Problem.

Jeg vil endda sige, at det forekommer mig, at selv i ugunstigste Tilfælde — hvis det altsaa maatte vise sig, at Molebygningen som eneste Forholdsregel blev en Skuffelse — vil der egentlig ikke være noget gaaet tabt sammenlignet med den Situation, der foreligger for os i Dag. Vi maa her

i Rigsdagen have Lejlighed til nøje at overveje denne Mulighed og at høre de Synspunkter og Argumenter, der fra teknisk Side kan fremføres for eller imod.

Jeg og mit Parti vil da ikke her i Dag paa Forhaand binde os til den ene eller den anden Løsning. Vi vil have Lejlighed til under de kommende Undersøgelser frit at drage Lære af de Oplysninger, der her maatte fremkomme.

Under Hensyn til den Uoverskuelighed, der under de nuværende Forhold hersker med Hensyn til Landets fremtidige Handels- og Trafikinteresser, vilde vi anse det for heldigt, om det er muligt at opsætte den endelige Beslutning, til Forholdene i saa Henseende klarer sig. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at Rigsdagen allerede har bevilget 6 Mill. Kr. til midlertidige Sikringer. Men viser det sig under de kommende Forhandlinger, at Rigsdagen ikke finder det forsvarligt at opsætte Arbejdets Paabegyndelse, da vil det ved Afgørelsen for os veje tungt at opnaa en Ordning, der mindst muligt forringer Limfjordsfiskeriet, og som sikrer en Skibsfartsforbindelse vesterud, hvorved Skibsfartens og Landbrugets Interesser i de lavest mulige Fragtsatser varetages. Vi er paa Forhaand tiltrukket af den Tanke, som er fremført af Distriktsingeniør Bondesen, at gaa i Gang med Opførelsen af de to Havmoler, saaledes at der bliver Lejlighed til at høste de fornødne Erfaringer med Hensyn til den heraf følgende Ændring i Materialevandringen og Tilsandingen, saaledes at man længst muligt bevarer Muligheden for at spare de mægtige Millionbeløb, det her drejer sig om, og tillige at bevare Thyborøn By og Havn med de Fordele, der knytter sig hertil.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har fremsat, vil mit Parti altsaa deltage i Forhandlingen om Forslaget og paa Grundlag af dette og de Oplysninger, der kommer til at foreligge, søge at bidrage til en forsvarlig Ordning af denne vanskelige Sag.

Svend Nielsen: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder, fordi han har fremsat Forslaget om en endelig Ordning af Forholdene ved Thyborøn. Det er et Spørgsmaal, der i mange Aar har fremkaldt betydelig Uro i vide Kredse, og en saadan